

Baka István

Ősz

A szürke szerzetescsuhás
krumpli bebújt földbe,
és rozsdás páncélban kísért
bogáncként Don Quijote.

Milyen rontás veiktetett
sorstalanná, bokrok, füvek?
Eszik — Merlín csontujja ír
a vízre varázsgyűrűket?

Esik — ezer Szent György hajít
dárdát a sárkány-diófára.
Esik — a pokol köreit
rajzolgatja a pocsolnyákra.

A pocakos krumpli-barátok
horkolnak már a föld alatt,
és dideregnek bogánccsisakban,
ami jó belőlünk maradt.

Petri Csathó Ferenc

Szegénylegények

SZEPESI ATTILÁNAK

álmodtunk verseket a lánynak gömbölyű hasat
gonosztevőnek nyaktilót öregnek könnyű véget
itt csatangoltunk hajnalig boldog szegénylegények
bolond lázaktól borzasak a tarló csillagok alatt
időztük bús juhász gyulát törékeny égi porcelán
világított a hold nekünk s világított a költemény
itt csatangoltunk hajnalig mi két boldog szegénylegény
gauguin tinódi bosch reverdy bartók és paul celán
voltak vendégeink a kaeskalábú kocsmasztaloknál
s álmodtunk verseket a szép szavaknak hímes tisztá ágyat
attília ládd magam csatangolok mert régen nem talállok
e városban mit úgy szeretél hogy reá mindig dohogtál
ahol kedves tisztánk tükrén a hold halványló önezüstje ring
a víztükör emlékezik hol van a hű barát böles szuromi pali
s a többiek bohony és zsolnay no ládd milyen nehéz kimondani
magam csatangolok elmentetek jó cimborák ti sorra mind
magam maradtam itt magányom fojtogat fonott kenderkötél
s nem jöttök el nem hallom drága hangotok többé soha
és megvakult a víztükör a jég beáll s a víz alatta fut tova
s a trombiták torkára sál tekerve: TÉL